

Mila kod ubloka je sidilaBURGENLÄNDISCHES
VOLKSLIEDARCHIV
107/43Herkunft: Wulkaprodersdorf. Name d. Aufzeichners: Jakob Dobrovich, StinkenbrunnAngabe d. Quelle: Vorgesungen: meine Mutter Rosa Dobrovich.Lebendiges Volksgut.

Mi-la kod u-blo-ka je si-di-la, sa-ma se-bi-va-ko go-vo-ri-la:
 „Juro-sam dan nij nje-ga knam, je-li mi se sr-di, tuž-na, nez-nam“.

1. Mila kod ubloka je sidila, sama sebi vako govorila:
 Jur osam dan nij njega knam, jeli mi se srđi, tužna, neznam.
2. Kad sam, ja z brižića k selu jahao, moj konjić veselo je zavriskao.
 Mila j' stala - poslušala, po mojem konjiću me j' poznala.
3. Konjića otpelja va štalicu i na vrt mi projde po travicu.
 Ča j' neg mogla, to j' donesla, pred moga konjića ju j' rastresla.
4. Zaspao sam junak na mile dvori, rožica zbudila me j' u zori.
 Stani, mili, stani gori, jur su vsi težaki širom polji.
5. Kad sam dohajao domom u zori, moj otac stoji mi jur na dvori.
 On mene sad počne karat, zač nisam junak išao prije spat!
6. "Kade si, sinak, bio, ča do zore?"
 "Kod moje mile, prik črne gore.
 Kad je prišla zora svitla, onda me j' zbudila moja mila!"

Stinkenbrunn, den 24. Jänner 1950.